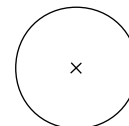

ŠKODA PLZNĚ

platforma pro informace, nápady a
diskuzi za lepší budoucnost Plzně

o . s . K R U H

Oslavy Dne architektury Plzeň 2.10.2011

Oficiální program Dne architektury:

- 14:00 stánek platformy Škoda Plzně před Západočeským muzeem u fontány - pro děti i dospělé (Plzeň hrou / setkání / diskuze / anketa)
- 16:00 vycházka Plzní vážně i nevážně - s odborným výkladem (trasa Západočeské muzeum, nábřeží, U Zvonu, Mlýnská strouha, Štruncovy sady, Rychtářka, Výstaviště - Plaza, Avalon)
- 18:15 veřejná beseda v Domu hudby, Husova 30 (prohlídka interiéru Domu hudby, krajinářský architekt Jakub Chvojka s promítáním o městském sadové okruhu, Tomáš Bernhardt ze Západočeského muzea v Plzni s historií nábřeží)

VEŘEJNÝ PROSTOR V PLZNI, JEHO VÝVOJ A SOUČASNOST

16:00 Urbanisticko-architektonická vycházka – autorské zprávy

Výběr autorských zpráv staveb, okolo kterých se jde na vycházce (a jejichž autoři dodali podklady):

Obchodní dům a sídlo firmy Hannah Czech a.s. (AVE architekt, a.s.: Radek Dragoun, Václav Ulč) :

Navržený vícepodlažní objekt v proluce na Americké třídě při pohledu z Americké třídy hmotově naváže na stávající sousední objekty ze 30. let, budou dodrženy regulační čáry. Objekt je rozdělen na 2 výškově odlišné části. Přední vyšší část je navržena ve výšce odpovídající okolní uliční zástavbě. Zadní nižší část využije celý prostor dvora. Také tento zadní trakt je výškově srovnán se sousedními objekty – měnírnou Dopravních podniků (p.č.976/2) a prodejnou obuvi (p.č. 970 k.ú. Plzeň)

Zásobování objektu bude probíhat ze dvora po nové zpevněné komunikaci navazující na komunikaci zásobující dvorní trakty okolních pozemků a parkoviště Obchodní banky. Komunikace ústí na křižovatce na konci Pařížské ulice, která je propojena rovněž s Denisovým nábřežím.

Architektonický návrh představuje novodobý mnohopedlažní obchodně administrativní objekt určený pro návštěvnický atraktivní centrum města. Strohý tvar objektu je dán svislými plochami fasád a ustupujícími rovinami plochých střech. Funkce objektu je podpořena celoskleněnými fasádami vyšší části tvořícími průhledný plášť – výkladní skříň budovy. Návrh fasády s viditelným výtahem symbolizuje dynamiku mladé rozvíjející se firmy a obor její činnosti. Převažující spojitě zasklenou plochu obou fasád doplňuje vertikální užší část při štítu sousedního domu a část posledního ustoupeného patra s viditelnou ocelovou konstrukcí nesoucí zastřešení. Zadní fasáda je uvažovaná jako tradiční s pásovými okny a žaluziemi, které pomůžou izolovat tepelnou zátěž zejména ve slunných letních dnech.

Objekt, který zaujme celou délku pozemku mezi Americkou třídou a budovou měnírny Dopravních podniků, tak bude vestavěn do proluky tří stávajících objektů. Půdorys objektu tak bude mít tvar lichoběžníku. Dispoziční řešení stavby je charakteristické jednoduchostí a přehledností, kdy spodní „dlouhá“ podlaží jsou v polovině půdorysu výškově posunuta o polovinu výšky patra. Vertikálně je objekt rozdělen na technické a skladovací a parkovací patro v suterénu, na prodejní dlouhá patra rozpůlená schodištěm a na kancelářská patra v nejvyšších podlažích, kdy poslední podlaží zaujímá vedení firmy. Horizontálně jsou pak prostory členěny tak, že místnosti s technickým a sociálním zázemím budou situovány na východní straně u štítu sousedního domu, kde budou situovány vertikální páteřní rozvody objektu.

Na pochozí terase je pak počítáno s plošným ozeleněním a s prostorem pro další firemní aktivity – prezentace zboží apod.

Business Centre Bohemia (4A architekti): Budova byla postavena v sedmdesátých letech minulého století jako hlavní sídlo firmy Hutní Projekt Plzeň. V době zahájení projektu v roce 2002 byla budova již několik let téměř prázdná a ve velmi špatném technickém a provozním stavu. Původní dokumentace byla zničena záplavami v roce 2001.

Zadáním nového investora bylo přestavět objekt na moderní kancelářskou budovu s vysokým standardem

technologického a bezpečnostního vybavení. Po odstrojení veškerých zastaralých konstrukcí a instalací zbyl pouze čistý nosný ocelový skelet, který musel být ochráněn novým požárním sádkartonovým obkladem.

Změna fasádního pláště korespondovala s unikátní polohou výškové budovy v centru města s možností panoramatických výhledů prakticky ze všech kanceláří. Původní systém s neprůhlednými parapetními a nadokenními pásy nahrazujeme subtilní celoprosklenou rastrovou konstrukcí. Venkovní solární ochranu tvoří automatické lamelové žaluzie po celé ploše prosklené fasády.

Patra jsou organizována kolem nového centrálního vertikálního komunikačního jádra se společným sociálním zázemím. Původní chodbový systém nahrazujeme otevřenou dispozicí, s tím že jsou šikmé zavětrovací konstrukce ocelového skeletu přiznané ve volném kancelářském prostoru.

Obdobnou prostorovou transformací prošla i vstupní partie. Nový parter s recepcí, kavárnou a obchodními plochami je v maximální míře přístupný z veřejného prostoru po velkorysém schodišti. V kontrastu s ortogonální geometrií celé budovy je ve vstupní hale umístěn žlutý recepční modul vyrobený ze staré železniční silážní nádoby.

Venkovní schodiště je navrženo jako součást ustoupené podnože, která vyrůstá z nově koncipovaných zpevněných ploch. Tímto otevřením parteru a výraznou grafikou zpevněných ploch se budova stává integrální součástí městského prostoru.

Adresa: Anglické nábřeží 1, Plzeň | autor původní stavby: Jan Zikmund / Hutní projekt Plzeň | autor rekonstrukce: Jan Schindler / 4A architekti | spolupráce: Andrea Trembuláková / 4A architekti | stavební náklady: 250 000 000,- CZK | zastavěná plocha: 900 m² | hrubé podlažní plochy: 11 355 m² | obestavěný prostor: 40 170 m³ | generální dodavatel: Skanska a.s. | dokončení: 2004

Hotel Diplomat / Courtyard by Marriott Pilsen (Ing. arch. J. Kantner, Ing. arch. J. Borovička):

Podkladem pro projekt byla veřejná architektonická soutěž v začátku devadesátých let 20. století. Vítězem se stala firma LOTECH. Jelikož nedošlo k dohodě s investorem, českorakouský investor se obrátil na Vojenský projektový ústav Praha. Ve vnitroatelierové soutěži zvítězil atelier Plzeň (Ing. arch. J. Borovička, Ing. arch. J. Kantner).

Podle zadání měl návrh navázat na typické městské bloky formované při rozvoji Plzně koncem 19. století. Zároveň mělo být přihlédnuto k hmotě dosud zde stojící poškozené budově městské nemocnice od významného architekta H. Zápala.

Podle návrhu, na který bylo vydáno stavební povolení, byl severní blok částečně otevřen do parku, odkud po kovových trelážích měla přecházet zeleň na střechu konferenčního sálu. Spojovací krček, vstupy, rizalety byly akcentovány současnými architektonickými prvky. Parter jižního křídla v obchodní pasáži byl nad vstupem zdůrazněn celoskleněnou markýzou, ukončení rizalitu severovýchodního rohu tvořil světelný maják s reklamními prvky (informace pro příjíždějící od Prahy).

Po rozdělení republiky rakouské banky odstoupily od financování tohoto projektu. Dalším investorem se stala společnost HOTEL DIPLOMAT PLZEŇ. Došlo zde k drobným dispozičním a výrazovým úpravám (např. vznikly balkony směrem do parku, vodní kanál s výtvarnými prvky mlýnských kamenů apod.) Tato firma hotel rozestavěla, po jejím odstoupení zůstaly suterény a torzo 1. NP.

Asi po 12 letech stavbu koupila a zainventovala developerská skupina ECM. Podle vyjádření tohoto investora na stavbu uvolnili cca 470 mil. Kč, původní rozpočet z roku 1993 byl 750 mil. Kč. Při platnosti původního stavebního povolení došlo k výrazným změnám v jižním křídle. Obchodní pasáž s prodejny a Křížkovou kavárnou byly nahrazeny prostory pro pojišťovnu, atraktivní pokoje při jižní fasádě ustoupily kancelářím. Větší prosklené prvky fasády byly zrušeny – fasáda dostala jiné měřítko. Nová bezpečnostní situace vyvolala „umrtvení“ parteru. Po dlouhých „bojích“ se autorům podařilo pouze dostat do realizace torzo vodního kanálu s mostkem, tekoucí vodou a živou zelení na historickém dělovém bastionu.

Na výstavbu tohoto zařízení navázala realizace přílehlé křižovatky s propojením k novému parkovacímu domu a úprava přílehlého parku s vodními plochami.

Nová Lochotínská lávka (architekti Ondřej Císlar, Tomáš Oth): V místě původní fortifikace je dnes vedena významná silniční komunikace, jejíž zátěž se sice významně snížila výstavbou dálnice okolo Plzně, představuje nicméně stále zásadní bariéru rozvoje města směrem na sever. Silniční komunikace skrytá za neprůhlednými křovisky a přítomnost mnoha nepřilíš hezkých betonových dopravních konstrukcí s řadou nevyužitelných zbytkových prostorů v místě do značné míry neguje obrovský městotvorný potenciál tohoto místa. Tento potenciál je daný blízkostí jádra města, krásných starých staveb na obou březích řeky, jemných přírodních scénérií v jejím těsném okolí a krásy vodní plochy v urbánním prostoru obecně.

Smyslem výstavby této lávky je toto problematicky přístupné místo v těsné blízkosti rušného centra bezbariérově a přirozeně propojit tak, aby ztratilo svůj charakter „území nikoho“. Tvar půdorysu má stromovitou strukturu s dvojitým větvením. Díky tomu nabízíme celkem 16 možností přístupu územím s

odpočinkovým a vyhlídkovým zastavením nad řekou Mží. Tyto směry navazují jednak na ustálené nejvyhledávanější směry - komunikační tahy jak pěší, tak cyklistické, na uliční síť na straně historického jádra, a zároveň vytváří komunikační možnosti nové. Lávka je zároveň sama o sobě specifickým městským prostorem s vlastním charakterem a atmosférou. Sklony ramp nikdy nepřesahují povolených 8,33 %.

Lávka má po výtvarné stránce působit současně, ale zároveň nevťiravě. Celková koncepce lávky je založena na maximálně odlehčené konstrukci, nevňášejíci do území další zbytečně neohrabanou hmotu. Přidanou hodnotou lávky je také to, že vytváří místo setkávání a vyhlídková místa, která umožňují pohledy na město a na řeku z nových perspektiv.

Vyhlídkový „domeček“, postavený na středním kamenném pilíři původní lávky (paměť místa) je proveden na základě principů odlehčení a dynamizace. Střecha svým volným tvarováním odkazuje na motivy plachet, větru, svobody, měkké, ženské, barokní tvary. Finální výtvarná po doba bude předmětem další debaty se zástupci památkové péče. Podnož této konstrukce bude zmonolitněna s původním pilířem tak, aby na něj plynule navazovala a působila dojmem, že z něj vyrůstá.

Na straně historického jádra je vzhled lávky redukován na nutné konstrukční minimum tak, aby nedocházelo k narušení přirozené dominance původní velice hodnotné zástavby. Samotná osa první etapy lávky je podřízena osovosti fasády archivu tak, aby byla potvrzena její kompozice. Celková gradace hmot lávky směřuje při pohledu z Lochotínského břehu kompozičně k hlavní dominantě města, tj. k věži katedrály Sv. Bartoloměje.

Stavba: bezbariérová pěší lávka přes řeku Mži a Tyršovu ulici v Plzni | Klient: Správa veřejného statku statutárního města Plzně | Architekti: Ondřej Císler, Tomáš Oth | Statika: Marcel Vojanec | Odhadované náklady: cca 20 mil. Kč

OC Plaza (Arch.Design project a.s.): Investorem stavby je společnost Plaza Centers Czech Republic s.r.o., která je aktivní především ve středoevropských zemích v oblasti rozvoje, výstavby o provozování zábavně obchodních center. Koncepce Plaza Centers se liší od koncepce center dosud realizovaných v ČR. Jedná se o zařízení městského typu, ve kterém zábavní o společenská část převažuje nad částí obchodní o která jsou lokalizovaná v centrech měst tak, aby pro většinu klientů bylo přístupná pěšky a hlavně aby celkový architektonický ráz stavby odrážel význam lokality a nebyl jen megastrukturou, sledující bezvýhradně funkci a ne také formu.

Nákupní a zábavní centrum o celkové ploše 27.000m² (více než 19.500 m² nájemních ploch) neobsahuje velký hypermarket, ale menší nájemní obchodní jednotky, soustředěné kolem vnitřních pasáží a náměstí. Těžištěm zábavní části je blok multikin, stravovací a zábavní centrum. Potenciál tohoto projektu byl dán nejenom umístěním v centru města Plzeň (cca 250m od Náměstí Republiky), ale také výjimečností lokality bývalého výstaviště - komplexu pozemků navazujících na přírodní amfiteátr a park lemující břehy Mže, co je v rámci tohoto druhu staveb občanské vybavenosti naprosté unikum.

Lokalita bývalého výstaviště o celkové ploše cca 5,9 ha je z jihu omezena ulicí Přemyslovou, ze západu areálem fotbalového hřiště TJ Union, ze severu řekou Mží a z východu ulicí Jízdeckou. Pozemek lze z hlediska výškových poměrů rozdělit na dvě části. První část pozemku široká 20 až 50m se nachází na úrovni břehu řeky Mže, druhá část, určená pro zástavbu, je o 7 m výše o pozvolna stoupá cca o 4 m k ulici Přemyslově.

Parkovací dům je umístěn mezi ulicemi Jízdeckou, Pobřežní o Přemyslovou. Plocha je rovinatá, nezastavěná, výškově navazuje na průběh ulice Jízdecké.

Urbanistické řešení vychází z následujících zásad: 1) vytvoření atraktivního městského prostoru u ulice Přemyslovy, 2) vybudování nadregionálního biokoridoru podél řeky Mže a vytvoření další plochy městské zeleně na něj navazující 3) respektování uliční sítě (Jízdecká, Pobřežní, Přemyslova, Radčická - napojení na průtah I/27) v souladu se záměry ÚP, 4) hlavní komunikační prostor nového objektu (pasáž) respektující osu stávajícího výstavního areálu tvoří spojku mezi ulicí Přemyslovou a přírodním parkem u řeky Mže. 5) rekonstrukce přírodního amfiteátru a vyřešení jeho logické vazby na objekt a park v severní části lokality 6) bezpečné a kapacitní napojení automobilové dopravy na ulici Přemyslovu 7) začlenění hmoty objektu do městského prostoru s akcentem na nároží I hlavní vstup, orientovaný k centru města.

Obchodně společenské centrum Plzeň Plaza kopíruje přibližně tvar areálu výstaviště. Objekt má dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží nad celou plochou půdorysu.

Charakteristickými prvky hmotového řešení jsou: zvýšený blok multikina v části objektu do ulice Přemyslova; architektonicky zvýrazněný nástup do objektu z nároží na křížení ulic Přemyslova, Pobřežní; křivka fasády kopírující svah nad řekou Mží; kompoziční a materiálový akcent hlavního vstupu (ocelová konstrukce, prosklení, hmotové členění) a zastřešení pasáže šedovými světlíky.

Hlavní vstup zákazníků je z bodu pomyslného křížení dvou stran: od hlavního parkoviště a zastávky hromadné dopravy při ulici Přemyslovy a od patrového parkovacího domu od ulice Pobřežní. Vedlejší vstup je možný přímo z parkovacího domu, v úrovni podzemního podlaží a ústí k amfiteátru a k parkovým plochám při

řece Mži. Osu celého objektu tvoří pasáž, která je částečně otevřená přes všechna tři podlaží. Jednotlivá podlaží jsou propojena eskalátory a výtahem pro přepravu imobilních návštěvníků. V 1. podlaží jsou umístěny nájemní jednotky obchodů a služeb včetně technického a hygienického zázemí. 2. podlaží je věnováno převážně společensko zábavním funkcím s multikinem, zábavním (orientovaným do klidové části amfiteátru a parku) a stravovacím centrem (s výhledem na centrum města). V podzemním podlaží je umístěn supermarket, větší obchodní jednotky, technické zázemí objektu a restaurace a kavárny se sezením v atraktivní části atria, oživeného vzrostlými stromy černé olivy vizuálně napojeným na východ k amfiteátru a spojovací podchod k parkovacímu domu.

Zásobování objektu je navrženo ve dvou místech v návaznosti na zásobovací výtahy. Součástí zásobovacích dvorů je zařízení odpadového hospodářství.

Na přírodním svahu nad řekou Mží byl zrekonstruován stávající amfiteátr tak, aby se stal integrovanou součástí nového objektu. Stávající konstrukce promítací plochy bude odstraněna a nahrazena mobilní konstrukcí jeviště, plocha amfiteátru byla zpevněna a vybavena novými lavičkami. Amfiteátr je přístupný pro veřejnost rovněž zvenčí mimo objekt Plaza, a to buď novým chodníkem z ulice Pobřežní nebo ze severní části areálu přes řeku Mží.

Společensko - obchodní centrum Plzeň Plaza je umístěno v atraktivní centrální části Plzně, dopravně dobře napojené na hlavní městskou tepnu a leží na důležité křižovatce veřejné dopravy (30m od zastávek MHD). Vzhledem k snadné dostupnosti pro obyvatele Plzně, atraktivní náplní obchodů a služeb a v ne poslední řadě architekturou a možností trávení volnočasových aktivit v přírodním prostředí by centrum mělo sloužit cca 350.000 obyvatelům Plzně a spádových oblastí. Rekonstruovaný amfiteátr na pravém břehu řeky Mže a park o rozloze cca 50.000 m² na levém břehu se sítí cyklostezek, dětských a sportovních hřišť a skate parku se jistě stane využívanou odpočinkovou a sportovní lokalitou obyvatelů a návštěvníků centra.

Projekt Plzeň Plaza v rámci základní marketingové myšlenky investora (výstavba obchodních center výhradně v centru měst, ne na okrajích) i v rámci možností a pravidel svého typologického druhu je naprosto unikátní a tvůrčí tým vynaložil maximální úsilí, aby se vstupní potenciály tohoto projektu využili i díky architektonicko stavebnímu řešení.

Investor: Plaza Centers Czech Republic s.r.o. | Generální projektant: Arch.Design project a.s. | Autoři: Ing. arch. Jaroslav Dokoupil, Ing. arch. Viktorie Jakubčíková | Celková plocha 27 000 m² | Pronajímatelná plocha: přes 19 500 m² | Obchodů a butiků: více než 100 | Počet parkovacích míst: 650 | Projekt: 2004-2007 | Realizace: 2006-2007 | Investiční náklady stavby: přibližně 450 mil. Kč

Business Center Avalon (Arch.Design, s.r.o.): Obchodně administrativní centrum AVALON Business Center je umístěno v centru Plzně v blízkosti historického jádra města na místě bývalé tiskárny TYPOS.

Jedná se o zajímavý příklad rekonverze průmyslového areálu, kdy nový administrativní a obchodní komplex vznikl částečnou demolicí, přestavbou a dostavbou objektů původních tiskařských závodů. Průmyslový areál mezi ulicemi Kovářská, Poděbradova a U Tržiště rostl postupně od roku 1936 a tiskařská výroba zde byla ukončena v roce 2004. S demolicí části objektů byl započato v prosinci 2005, výstavba celého komplexu trvala do kolaudace 16 měsíců.

Centrum AVALON slouží převážně jako komplex kancelářských budov doplněných o maloobchodní prodejny, fitness centrum, restauraci a kavárnu, otevřené pro veřejnost a přinášející tak prvky občanské vybavenosti do hustě osídlené čtvrti.

Záměrem autorů stavby bylo vytvořit vyváženou kompozici objektů rozdílného hmotového i materiálového výrazu, připomínající rostlý charakter původního průmyslového areálu. Proto je navenek přiznána původní objektová skladbnost areálu, otevřená v místě bývalého manipulačního a zásobovací dvora do ulice U Tržiště veřejným náměstím ve tvaru písmene U, kterým se prochází k hlavnímu vchodu do komplexu. AVALON se tak široce otevírá městu a veřejnosti.

Cílem architektonické koncepce bylo přiznat navenek původní objektovou skladbnost areálu. Prostředkem ke splnění této koncepce byly následující zásady: 1) Ponechat stávajícím objektům pokud možno stávající členění otvorů. 2) Zdůraznit nový nárožní objekt a hlavní vstup z ulice Poděbradovy jako dominanty komplexu 3) Využít nové ustupující podlaží nástavby jako sjednocující prvek, svazující celý soubor objektů. 4) Komunikační objekt B upravit jako transparentní s průhledy do vnitřních atrií. 5) Provést kvalitní úpravu fasád, výplní otvorů, vnitřní společné a shromažďovací prostory navrhnout ve vysokém materiálovém standardu. 6) Věnovat zvláštní péči obytným plochám vně objektu.

Tuto stavbu jsme se rozhodli přihlásit do soutěže Stavba roku 2008 protože se jedná o zdařilý příklad rekonverze průmyslového brownfield v centrální zóně města. Téma přestaveb nevyužitých území se stává v českých městech stále aktuálnější a přestavba bývalé tiskárny na obchodně administrativní centrum AVALON může být modelovým příkladem zakomponování nového účelu do organismu města.

Náš názor potvrzuje udělení ocenění Stavba roku Plzeňského kraje 2007 – titul stavba roku a také čestné

uznání investice roku v soutěži TOP INVEST 2007. V soutěži Best of Reality se Avalon Business Center umístil v roce 2007 na 3. místě v kategorii nová administrativní centra.

Investor: Plzeň City Center, s.r.o. | Generální projektant: Arch.Design, s.r.o. | Autoři: Ing.arch. Jaroslav Dokoupil, Ing.arch. Petr Hovořák | Zhotovitel stavby: FCC – První česká projekční a stavební, a. s. | Realizační projekt: AIP PLZEŇ, spol. s r.o. | Doba výstavby: zahájení prosinec 2005, dokončení a předání do užívání květen 2007 | Hrubá podlažní plocha: 22 000 m² | Plocha pronájmů: 15 440 m² | Parkovací garáže: 185 míst | Investiční náklady: přibližně 350 mil. Kč

Dům hudby (Atelier M1 architekti s.r.o.): Mnoho let řešilo ředitelství Konzervatoře Plzeň nedostatečný a tak potřebný prostor pro moderní výuku a především velmi naléhavou potřebu vlastního komorního koncertního sálu. Hledalo vhodnou budovu, která je v majetku Plzeňského kraje a je vhodná pro potřebnou úpravu. Dům v Husově ulici číslo 30, v němž sídlila Střední škola informatiky a finančních služeb, byl napadený dřevomorkou, a proto se škola musela vystěhovat do nového objektu. Budova v Husově ulici 30 zůstala prázdná a určená pro nutnou generální rekonstrukci.

A tak v roce 2002 nechala zpracovat Konzervatoř Plzeň projekt na rekonstrukci tohoto domu. První projekt generální rekonstrukce zpracovaly firmy Facility Management Consulting a firma Apart. Později se do projektové dokumentace zapojila i firma Atelier M1 v čele s architektem Pavlem Jobou, která celý projekt částečně přepracovala a dokončila též projekt akustiky a interiéru. Zadání bylo vytvořit projekt pro moderní komorní koncertní sál se špičkovou akustikou a veškerým zázemím pro studenty školy, návštěvníky koncertů i umělce.

Výsledkem je objekt s dvěma sály – koncertní síní Antonína Dvořáka, která je určena pro provozování komorní hudby, a přednáškovým sálem, který slouží též jako foyer a umělecká kavárna.

V sále je použita dřevěná dýha, sklo a plast, které potřebným způsobem odrážejí zvuk. Zajímavé jsou jak skleněné válce po stranách, které přenášejí zvuk a uvnitř rozptylují světlo led diod, tak i mohutný plastový kruhový objekt nad jevištěm s vypouklými kulovými výsečemi. Tento objekt je záměrně nakloněn tak, aby přenášel co nejvěrněji zvuk z jeviště do hlediště a na balkon. Po obvodu budovy zůstaly prostory pro třídy a zkušebny, šatny pro umělce i publikum, prostor pro zvukové a nahrávací studio, takže budova zároveň slouží k celodenní výuce hudby na Konzervatoři.

Veškeré finanční náklady nesl Plzeňský kraj jako zřizovatel Konzervatoře Plzeň (téměř 50 milionů korun), dalším důležitým finančním zdrojem byl Evropský fond pro regionální rozvoj ROP Jihozápad (15 milionů korun převážně na interiéry a vybavení školy).

Investor: Konzervatoř Plzeň, ředitel Miroslav Brejcha | Autoři: Atelier M1 architekti s.r.o. | Místo: Husova 305, Plzeň | Projekt a realizace: 2008 – 2009 | Investiční náklady vč. interiéru: 70 mil.Kč vč. DPH

Vyjádření urbanistů:

(Otázka: „Jak byste popsali současný stav širšího centra Plzně, co Vás na něm zaráží a co uchvacuje?“)

Ing. arch. Miloslav Michalec (vedoucí odboru regionálního rozvoje): Mám rád své město, narodil jsem se tady, chodil do školy. Nemám moc rád města v rovině. Člověk se v nich ztrácí. Jako studentovi mě bylo vštěpováno, že urbanistickým skvostem dob minulých je Hradec Králové s Gočárem, Kotěrou a dalšími.

Nevěřím tomu. Domnívám se, že Plzeň s fenoménem soutoku čtyř řek, terasami nad urbanizovaným centrem, kterému ani staletí neukradla jeho gotické založení, řadou význačných staveb, které jsou NEJ v České republice a jako např. židovská synagoga i NEJ ve světě, je nádherným místem pro život.

Městem prošli italská stavitelé, německá i židovská komunita, architekt Auguston i sochař Wildman a máme andělíčka pro štěstí jako spoustu větších evropských měst.

Je pravdou, že se i dnes podařilo postavit řadu staveb, které se líbí, sám je mám možnost jako člen poroty Stavba roku vidět. Máme i pár kilometrů komunikací, které opravdu ulehčily život obyvatel a vytvořily se nové pracovní příležitosti, které po restrukturalizaci největších zaměstnavatelů v Plzni byly záchranou pro řadu lidí.

Je toho dost, co mohu ve městě pohanit a co pochválit, ale největším nešvarem z mého pohledu je degradace architektury velkoplošnými poutači a reklamou.

Více jak dvacet let můžeme svobodně cestovat po celém světě, a tady si troufnu konstatovat, že v tomto ohledu jsme západ předběhli na celé čáře. Nejen že tato zařízení zastihují většinu zeleně při vjezdech do města, markantní je to např. ve Skvrňanech, ale ony již vítězí v centru města, které je výrazně památkově chráněno. Pod synagogou či naproti Plaze se již budovy úplně ztrácí a mnohdy nepoznáte ani jaká je na střeších krytina.

A pak ještě jeden primát možná máme, ale to není jen prvenství našeho města. Obecně je Česko republikou louží. Už to ani nevnímáme, ale povšimněte si jak vypadají partery města po dešti. Jedte trolejbusem č.12 po celé trase z centra na obě strany, kaluže a kaluže. A najdete stojící vodu dokonce i v ulicích. Čtyři tisíce let po starých Egypťanech nedokážeme kvalitně postavit komunikaci.

Rovněž nejsem spokojen s tím, jak se dokážeme chovat k některým stávajícím stavbám ve městě.

Příkladem v centru mohou být městské lázně nebo dům kultury. V Berlíně se např. velmi cení socialistická budova velvyslanectví ČR od architektů Machoninových.

A pak tady máme ještě paneláky. Zrovna v našem městě v nich bydlí velká část obyvatel. Četl jsem již řadu článků od odborníků, kterým se nelíbí snahy majitelů o živelnou barevnost. Ano, dá se v jednotlivostech souhlasit, ale koncepčně jsme již dávno zaspali a tak díky zateplování a barevnosti jsou i tyto stavby vlídnějším obytným prostředím pro jejich obyvatele. Když srovnáme pohledy na betonovou hradbu Lochotína od Chlumu před dvaceti lety a dnes, je to docela radostný pohled.

A poslední postřeh. Zeptejte se svých známých kolem sebe, co je na fasádách budov, kolem kterých denně chodí. Možná budou vědět, co je výkladech obchodů do tří metrů výšky, ale jinak v drtivé většině dostanete zápornou odpověď.

doc. Ing. arch. Irena Fialová (FA ČVUT, spoluzakladatelka časopisu a nakladatelství Zlatý řez):

Plzeň je rodištěm obou mých rodičů. Je místem, kam jsem jezdila za prarodiči, se kterým byly svázány jejich vzpomínky, přátelé, domy i hroby. Plzeň mě vždy fascinovala jako místo velkých kontrastů, radosti a vzmachu – krásné krajiny, staré paměti, hradebního okruhu, buditecké kultury, amerického osvobození, inteligentního průmyslu a jakési škodovácké verze „dolce vita“. Současně byla ale i místem zvláštního ticha a mlčenlivých svědků - opuštěnosti historického jádra, vykotlanosti městské struktury, stínu velké synagogy, vykřičníků komunistické nabubřelosti a zmaru všudypřítomné dopravy.

Dlouhé roky jsem se domnívala, že poničení města způsobila válka a německé bomby. Až v 90. letech jsem pochopila, že Plzeň si mnoho bolesti způsobila sama. Několik velkých kamenných žulových desek, kterými bylo v roce 1859 vydlážděno celé náměstí, tehdy našlo své nové místo na zahradě pražské továrny Sipral, kam byly poctivě odkoupeny z transportu do Rakouska. Nechácala jsem, čím chce Plzeň tak nádherné desky nahradit, jak může bezmyšlenkovitě rozprodat své náměstí, svou historii. Stejně tak bezmyšlenkovitě, jako přenechala své srdce velkokapacitní dopravě a proměnila se z města cílového v město tranzitní. Někde se stala chyba, jako by Plzeň měla ambice stát se městem, srovnatelným se sousední Prahou, kopíruje však především to špatné a nerozvíjí svůj vlastní potenciál, svou jedinečnost.

Domnívám se, že Plzeň je vůči Praze tím, čím je např. Turín vůči Milánu. Je městem střední velikosti, které díky blízkosti většího města musí o svou existenci a rozvoj každý den usilovat a bojovat. Zatímco Praha a Miláno mají svou pozici mezi sítí evropských a světových měst zajištěnou, s relativním nadhledem ukončují svou průmyslovou výrobu, shánějí investory na přestavbu ještě teplých brownfieldů a vesele hlásají, že volná ruka trhu vše vyřeší, Plzeň a Turín jsou na tom opačně. Průmysl, který byl jejich duší i tělem po více než 150let se přestěhoval kamsi do Humpolce. A pokud tak ještě úplně neudělal, může to udělat zítra. Opuštěné brownfieldy město dál a dál rozbíjejí na fragmenty pospojované dopravou, investoři se do ničeho nehrnou a volná ruka trhu nic neřeší. O jaké jistoty se mohou tato postprůmyslová města opřít tváří v tvář budoucnosti?

Turín navázal nejen na svou pověst automobilového hlavního města, ale především na svůj rozmach v 17. století, kdy byl sídelním městem Savojské dynastie, městem luxusu, čokolády, kávy, plesů, procházek a honů. Vsadil na projekty, řízené městem - na cílené směřování investorů do několika vybraných lokalit. Vsadil na zlepšení životního prostředí svých občanů, na město, které je obklopeno úžasnou přírodou a kde se dobře, klidně a levně žije. Vyčistil řeky a jejich břehy, vysadil aleje, obnovil náměstí, zklidnil dopravu, odstranil bariéry a propojil město s okolní krajinou. Z bývalé továrny Fiat Lingotto udělal kulturní, obchodní a veletržní centrum. Kvalita každodenního života se v Turíně za posledních dvacet let radikálně zlepšila, čtvrtinový pokles počtu obyvatel a zánik mnoha průmyslových podniků ho nezahubil. Stal se studentským univerzitním městem, a ne náhodou i dějištěm zimních olympijských her roku 2006.

Plzeň se začíná probouzet, bude Evropským hlavním městem kultury 2015. A co pak, jakou další strategii zvolí? Uvědomuje si, že ceny bytů v Praze jsou dnes vyšší než ceny srovnatelných bytů v Berlíně? Že se Praha stává místem, kde je stále obtížnější stárnout i vychovávat děti? Plzeň má obrovský potenciál - jedinečnou historii, bohatou kulturu, kvalitní školy, univerzitu, překrásnou krajinu, vynikající dopravní spojení, legendární Škodovku a pivo! Má však také mnoho ošklivých jizev – hradební bulvár, přeřatý městskou třídou, oddělené čtvrti, uvězněné řeky, nesrozumitelné parky, monotónní sídliště a špagety magistrál. Uchvátilo by mě, kdyby chtěla navrátit město lidem a přistoupit k obnově svého životního prostředí a tvorbě svého veřejného prostoru se stejnou velkorysostí, s jakou investovala v posledních 50 letech do automobilové dopravy. Uchvátilo by mě, kdyby se stala městem, kde se mladým i starým dobře, klidně a levně žije!